

ÎNCHEIERE

15 martie 2017

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dora Panov împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru, privind anularea actului administrativ și recunoașterea dreptului pretins,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

c o n s t a t ă :

La 11 aprilie 2016, Panov Dora a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale (în continuare CNAS), Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru (în continuare CTAS sect. Centru), privind anularea deciziei de refuz indicată în conținutul procesului verbal nr. 1253 din 15.02.2016, recunoașterea dreptului pretins la stabilirea și plata pensiei de urmaș.

În motivarea cererii a indica că la 05.12.2015 a decedat soțul, Panov Dionis, cu care Dora Panov a fost căsătorită din 29.04.1995, iar la momentul decesului, acesta avea calitatea de pensionar.

La 07.11.2014 Panov Dionis a depus o cerere de chemare în judecată împotriva CNAS și CTAS sect. Centru prin care a solicitat recalcularea indemnizației viagere și compensarea sumei neachitate din indemnizația viageră.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 3a-1305/15 din 07.10.2015 instanța a admis în parte cererea dlui Panov Dionis cu obligarea CNAS și CTAS sect. Centru să calculeze indemnizația lunară viageră în mărime de 85% din salariul de funcție de judecător al Curții de Apel Chișinău începând cu 01.01.2014, ținând cont de

majorarea și indexarea salariului, iar recursul a fost declarat inadmisibil prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20.01.2016.

La rândul său, la 29.01.2016 Panov Dora s-a adresat către Casa teritorială de asigurări sociale sect. Centru cu cerere de stabilire a pensiei de urmaș. Cererea a fost înregistrată la 29.01.2016 fapt confirmat prin dovada de recepționare a cererii pentru pensie cu nr. 138.

La 24.02.2016 Panov Dora a primit prin intermediul poștei procesul verbal nr. 1253 din 15.02.2016 emis de către CTAS sect. Centru. Prin procesul verbal în cauză comisia a decis a refuza în transferul pensiei pentru limita de vârstă la pensia de urmaș, deoarece suma pensiei de urmaș este mai mică decât pensia pentru limită de vârstă calculată anterior. Ca temei de refuz s-a invocat art. 33 al Legii nr. 156 din 14.10.1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Nefiind de acord cu decizia de refuz indicată în conținutul procesului verbal nr. 1253 din 15.02.2016 a CTAS sect. Centru, a înaintat cerere prealabilă către CNAS la 16.03.2016, prin care a solicitat anularea deciziei (procesului verbal) nr. 1253 din 15.02.2016 emis de către CTAS sect. Centru ca fiind contrar legii, cu calcularea și achitarea în favoarea d-ei a pensiei de urmaș în mărime de 50% din indemnizația viageră lunară a întreținătorului începând cu data de 05.12.2015, iar la 05.04.2016 a recepționat răspunsul nr. P- 339/16 din 30.03.2016 prin care CNAS a reiterat poziția CTAS sect. Centru, expusă în decizia de refuz indicată în conținutul procesului verbal nr. 1253 din 15.02.2016.

Prin hotărârea Judecătoriei sectorului Centru, municipiul Chișinău, din 27 iulie 2016, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Dora Panov. A fost anulată decizia de refuz indicată în conținutul procesului-verbal de refuz nr.1253 din 15.02.2016. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova să stabilească procentual și să achite pensia de urmaș lui Dora Panov după decesul soțului Dionis Panov, în mărime de 50% din indemnizația lunară viageră aflată în plată, începând cu data depunerii cererii în acest sens, 29.01.2016.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea Judecătoriei sectorului Centru, municipiul Chișinău, din 27 iulie 2016.

La 19 ianuarie 2017 Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de intimată să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și că au apreciat în mod arbitrar probele prezentate.

Consideră că pricina în cauză a fost examinată în mod superficial, fapt care a dus la emiterea unor hotărâri ilegale.

Sușține că intimata a depus cerere de transfer la pensia de urmaș, în legătură cu decesul soțului Dionis Panov, decedat la 05.12.105, care a fost beneficiar de indemnizație viageră de judecător, stabilită în baza art.26 al Legii cu privire la statutul judecătorului nr.544-XII din 20.07.1995, iar legea în cauză nu prevede stabilirea pensiei de urmaș. La momentul decesului, Dionis Panov nu era beneficiar de pensie pentru limita de vârstă sau de invaliditate.

La 01 martie 2017 Dora Panova, prin intermediul avocatului Anatolie Dmitric, a depus referință la recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra

reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Mai mult ca atât, Colegiul notează că, în esență, argumentarea expusă în cererea de recurs este similară argumentării expuse în cererea de apel motivată din 25 octombrie 2016, asupra căreia instanța de apel s-a expus cu suficientă claritate, circumstanță care evidențiază caracterul iluzoriu al criticilor aduse de recurent.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas

